

A Magyar Köztársaság belügyminisztere
az 1—a—2593/1952. számon
1952. június 28-ai hatállyal
a minősítési jelölést megszüntette.

A MAGYAR NÉPKOZTÁRSASÁG BELÜGYMINISZTERÉNEK

0520 számú

PARANCSA

B u d a p e s t , 1952. december hó 1.-én.

Rendőr elvtársak! Parancsnokok! Politikai munkások!

Lá
a
A nagy Szovjetunió felszabadította országunkat és megnyitotta dolgozó népünk számára a szocialista fejlődés útját. E forradalmi váltás következtében országunk politikailag, gazdaságilag rohamos fejlődésnek indult. A Magyar Népköztársaság a munkások és parasztok állama lett.

A hatalmas ipari növekedéssel együtt fejlődik közlekedésünk is. A közúti forgalomban résztvevő járművek száma napról napra növekszik. A forgalom nagymérvű növekedésével egyidejűleg fokozódott a baleseti veszély is.

A közlekedési balesetek az ember életének és testi épségének veszélyeztetésén kívül igen nagy kárt okoznak népgazdaságunknak is. A kiesett munkaórák, a megrongálódott vagy tönkretett járművek költségei mellett a szállítások pontos és gyors teljesítése is késedelmet szenved.

A közlekedés rendjének biztosítása, a közlekedési fegyelem megteremtése a rendőrség feladata. Ezért a rendőr elvtársak munkájának egyik fontos részét a közlekedés állandó és rendszeres ellenőrzése, a dolgozóknak a közlekedési szabályokra való oktatása, nevelése kell hogy képezze.

Megállapítottam, hogy a rendőrség ezt a feladatát ezideig nem látta el kellőképpen, és a balesetmentes közlekedésért vívott harcot csak a rendőr elvtársak egyrésze tekinti feladatának. Ezen elvtársak jómunkájának tulajdoníthatók a közlekedés területén eddig elért eredmények.

Példaképen állítom az elvtársak elé a Pest megyei közlekedési csoporthoz beosztott Horváth Sándor r. őrm. elvtársat, aki a közlekedési nevelő és propaganda munkából példamutatóan veszi ki a részét. Intézkedéseiben határozottan udvarias. Feladatának teljesítése közben minden esetben a dolgozó nép érdekeit tartja szem előtt. Ugyancsak jó munkát végez a Hajdú-Bihar megyei közlekedési csoporthoz beosztott Pósa János r. törzsőr-mester elvtárs is, aki a területfelelős szolgálat alapos ismeretével és alkalmazásával területén a baleseteket nagyn értékben csökkentette.

A Párttól és a kormánytól kapott feladatokat azonban a rendőr elvtársak egyrésze nem kielégítően vagy rosszul végzik.

A még mindig magas baleseti számok azt mutatják, hogy ezek csökkentése érdekében tett intézkedések a legtöbb helyen nem megfelelőek. Súlyos hiba és tovább nem tűrhető az is, hogy a rendőr elvtársaink intézkedéseik során még mindig gyakran használnak durva, goromba hangot és tanúsítanak sértő magatartást. A feljelentéseket és a helyszínbírságolásokat

gépiesen, lélektelenül végzik, azt nem kíséri a kellő oktató vagy nevelő munka.

Igen nagy hiba az is, hogy nem fektetnek elég gondot a kihágások és ezzel a balesetek megelőzésére. A közlekedés megjavítását egyszerűen a feljelentések számának gépies emelésében látják. Ebből adódik, hogy az elvtársak még az esetben is feljelentést tesznek, ha a kihágás olyan mérvű, hogy az nem veszélyezteti a közlekedés rendjét, tehát figyelmeztető és oktató intézkedéssel nagyobb eredményt lehetne elérni, mint a feljelentéssel.

A megelőző munka döntő része a balesetek elhárításának, ezért nagy gondot és alaposítást kell fordítani az új munkamódszerek alkalmazására.

Építse ki és alkalmazza minden rendőr elvtárs a maga területén az új munkamódszereket, állandóan fejlesztve és tökéletesítve azt.

A közlekedési balesetek komoly csaknem 15 százalékát a műszaki hiányosságok teszik ki:

A jól megszervezett és végrehajtott gépkocsiszín, gépállomás ellenőrzés továbbá a közlekedés közben alkalmazott műszaki ellenőrzés útján kell az ilyen természetű baleset előidéző okokat megszüntetni.

A megelőzés célját szolgálják a kiadott sípok is, melynek alkalmazásával nagyobb körzetben tud rendet teremteni az, aki a sípot aktívan használja. Ennek a jelentőségét sem értették meg a rendőr elvtársak és még gyakori az a jelenség, hogy szolgálatuk közben a kiadott sípot nem tartják készenlétben és ennek használatára nem is kerül sor.

Hiányosság van a példamutatás terén is. Ahhoz, hogy a közlekedési fegyelmet megszilárdíthassuk és a szabályok betartását megkövetelhesük, elsősorban nekünk kell példát mutatnunk. A rendőr elvtársak jelentős része azonban rossz példával jár elől ezen a téren is és sorozatosan követik el a közlekedési szabálytalanságokat pl. a Borsod megyei közlekedési csoporthoz beosztott Szankovics József r. őrmester és Sonkolyos András r. szakaszvezető szolgálati idejük alatt szeszeseztalt fogyasztottak és a szolgálati gépkocsit a megengedettnél nagyobb sebességgel vezették. Vagy Bóta Ferencné a budapesti kapitányság V. ker. kapitányságához beosztott elvtárs a mozgásban lévő villamosról leugrott és súlyos életveszélyes sérülést szenvedett.

Ugyancsak sűrűn sértik meg a közlekedési szabályokat a rendőrségi gépjárművezetők is, akik sok esetben nem törődve a közlekedési szabályokkal, fegyelmeztelenül vezetik a gépjárműveket.

A közlekedés megjavításáért folyó munka harci feladat, ezért ennek megszervezése, ellenőrzése minden vezető, parancsnok, beosztott elsőrendű kötelessége. A politikai osztályok és a pártszervezetek is felelősek a közlekedés rendjéért. Feladatuk, hogy segítsék a közlekedési szervek munkáját.

Ezért a közlekedési fegyelm megszilárdítása érdekében megparancsolom

1. A közlekedésrendészeti munka megjavításáért a rendőri szervek vezetői területükön személyileg is felelősek.

2. A megyei rendőrkapitányságok vezetői és a politikai osztályok vezetői kötelesek megjavítani és személyesen ellenőrizni a közlekedésrendészeti vonalon dolgozók munkáját.

3. A közlekedés rendjének biztosítására mozgósítani kell a rendőrség valamennyi tagját. A kihágások és balesetek megakadályozására és megelőzésére kell törekedni minden eszközzel, a rendőr jelenlétével akadályozza meg a kihágások elkövetését. Az intézkedések során a legmesszebbmenően alkalmazni kell az oktató, nevelőmunkát és azokban az esetekben, ahol az elkövetett szabálytalanság nem sérti súlyosan a közlekedési szabályokat, vagy nem rejt magában komoly baleseti veszélyt és a jóhiszeműség feltételezhető, figyelmeztetést kell alkalmazni. Azokkal szemben, akik a közlekedési szabályok tudatos megszegői (gyorshajtók, ittas vezetők; járművekre fel- és legrálók) szigorúan kell eljárni. Szemelőit kell tartani, hogy a közlekedés megjavítása nem kampány feladat, hanem hosszú szívós munka eredménye, amit a feljelentések gépies alkalmazásával nem lehet elérni. Az ellenőrzési munka minőségének megjavítása a közlekedési propaganda fokozottabb alkalmazása fogja meghozni a komolyabb eredményeket.

4. A megyei rendőrkapitányságok politikai osztályvezetői, valamint a járási kapitányságok és egyéb szervek politikai helyettesei erősítsék meg a rendőr elvtársak közötti politikai nevelőmunkát, neveljék a rendőr elvtársakat arra, hogy példás rendet valósítsanak meg a közlekedés terén.

5. Szigorúan felelősségre kell vonni a rendőrségnek azon tagjait, akik intézkedéseik során a dolgozó nép rendőréhez nem méltó durva, vagy goromba hangnemet használnak, vagy maguk is közlekedési szabálytalanságot követnek el. Felelősségre kell vonni minden rendőrt,

an e g p a r a n c s o l o m

tiszthelyettest és tisztet egyaránt, aki akár szolgálatban, vagy szolgálaton kívül elnézi a közlekedési szabályok megsértését.

6. A közlekedésrendészeti szervek (közl. osztályok, ellenőrző csoportok és forgalomirányító részlegek) parancsnokai kötelesek hetenként utmutatást adni az őrszem, járőr és területfelelős szolgálatban induló elvtársaknak. Határozzanak meg konkrét feladatokat, mutassanak rá, hogy egyes területeknek milyen sajátosságai vannak. A megtörtént balesetek alapján értékeljék ki az egyes területek baleseti veszélyességét és ennek figyelembevételével történjenek az eligazítások.

7. Egy hónapon keresztül a rendőri továbbképzés keretében ismertetni kell a rendőr elvtársakkal a közlekedés szabályait. A B. M. Közrendészeti Főosztály kiképzési osztálya 10 napon belül adja ki az ennek megfelelő oktatási anyagot. Azokat a rendőröket, akik közlekedésrendészeti munkában feladatukat hanyagul, fegyelmezetlenül teljesítik, parancsnokaik vonják felelősségre, azokat pedig, akik munkájukat, jól példamutatóan végzik, részesítsék dicséretben, jutalomban és állítsák példaképül.

8. A budapesti és megyei rendőrkapitányságok közlekedésrendészeti, valamint őrszolgálati osztályai közös megbeszélés után külön-külön készítsenek 10 napon belül tervet arról, miképp akarják területükön a közlekedést megjavítani. A terv előkészítésénél a leggyakrabban előforduló szabálytalanságok megakadályozása, — a megtörtént balesetek kiértékelése mellett — a súlyponti helyek ellenőrzése legyen a főszempont. A közlekedésrendészeti osztályok az őrszolgálati osztályokkal, s a kihágási büntetőbírókkal tartsanak szoros kapcsolatot és munkájukat hangolják össze.

9. A megyei kapitányságok és a közlekedésrendészeti osztályok vezetői gondoskodjanak arról, hogy 0075/1952. B. M. számú ~~rendeletben~~ foglaltak maradék nélkül végrehajtást nyerjenek.

Vizsgálják meg, hogy ezen a területen milyen hiányosságok állnak fenn, haladéktalanul szüntessék meg azokat, ha kell a gyakorlatban mutassák meg az új munkamódszerek helyes alkalmazását.

Fordítsanak nagy gondot a gépjárművek műszaki állapotának vizsgálatára. Ezért tartsanak rendszeres kocsiszínellenőrzéseket, továbbá fokozzák a közlekedés közbeni műszaki ellenőrzéseket. Akadályozzák meg a műszaki hibás járművek forgalomba való részvételét és a gondatlan személyek ellen az eljárást indítsák meg.

10. Parancsom végrehajtásának megszervezésével és ellenőrzésével a B. M. közlekedésrendészeti osztály vezetőjét Máté Mátyás r. őrnagy elvtársat bízom meg, aki havonta összefoglaló jelentésben jelenteni tartozik az elért eredményeket és a meglévő hiányosságokat.

Jelen parancsomat a Közrendészeti Főosztály, valamint a tanalukulatok és az összes rendőri szerv személyi állománya előtt három egymást követő héten 1—1 ízben ismertetni kell.

GYÖRE JÓZSEF s. k.
A Magyar Népköztársaság Belügyminisztere.